

РЕШЕНИЕ

№ 4951

гр. София, 23.09.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 28.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **4261** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 197 и следващите от ДОПК, вр. чл. 121, ал. 2 ДОПК, вр. чл. 145 и следващите от АПК.
Образувано е по жалба на В. Г. Д., чрез адвокат М. Ел-Т. от САК, срещу Решение № ПО-50/12.03.2020 г. на директора на ТД на НАП-гр.С., с което е отхвърлена жалбата му против Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С200022-023-0000154/21.01.2020 г. на публичен изпълнител в дирекция „Събиране” при ТД на НАП-гр.С.. В жалбата са наведени доводи за нищожност и незаконосъобразност на оспорения административен акт, като се претендира отмяната му. Твърди се, че липсва материална компетентност на издателя на оспореното решение, поради липсата на доказателства за оправомощаването му от директора на ТД на НАП С.. Сочи се, че постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки не е мотивирано, както и че със същото е допуснато свръхобезпечение, доколкото по отношение на жалбоподателя с Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх.№ 7239/22.01.2020г. е наложен запор на три комбинирани марки. Иска се отмяната на оспорения акт.
В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв.Ел-Т., който в позиция по същество и в писмени бележки поддържа жалбата и сочи незаконосъобразност на решението и на наложените предварителни обезпечителни мерки. Претендира разноски за държавна такса и за издаване на преписи от административната преписка. Прави възражение за прекомерност на претендираното юрисконсултско възнаграждение.

Ответната страна – Директора на ТД на НАП С., чрез упълномощения си процесуален представител – юрисконсулт Й., счита, че атакуваният административен акт е законосъобразен, а подадената срещу него жалба е неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение в размер на 500 лв., съгласно чл.8 ал.3 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

След като съобрази становищата на страните, събраните по делото доказателства и след служебна проверка за законосъобразността на обжалвания административен акт и на осн. § 2 от ДР на ДОПК, във вр. с чл. 168 от АПК, настоящият състав на съда приема за установено следното:

С постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх.№ С200022-023-0000154/21.01.2020 г. на публичен изпълнител в дирекция „Събиране” при ТД на НАП-гр.С. е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление за сумата от 138 554,75 лв., находящи се в [фирма]; [фирма]; [фирма], [фирма]. Публичният изпълнител е изложил мотиви, че в хода на ревизията, възложена със ЗВР № Р-22221720000272-020-001/15.01.2020г. за установяване на отговорност на В. Г. Д. по реда на чл.19 от ДОПК за задълженията за данъци и за задължителни осигурителни вноски на дружество, в което В. Г. Д. е едноличен собственик на капитала и управител в периода 15.02.2012г. – 01.02.2017г. е установено, че дружеството има непогасени задължения в размер на 187 494,06 лв., както и ще се затрудни събирането на публичното вземане в посочения предполагаем размер. За обосноваване на последното е посочено, че В. Д. притежава недвижим имот в [населено място], но същият е ипотекан в полза на У. Б., поради което имотът не може да обезпечи предполагаемото бъдещо вземане на държавата и стойността му няма да бъде приспадната при налагането на запор върху банковите сметки. Посочено е също така, че В. Д. не притежава други активи, които могат да послужат за обезпечаване на бъдещото задължение.

Постановлението е връчено на жалбоподателя на 10.03.2020,като с жалба от 24.02.2020 г. (л.73), като същото е оспорено по административен ред пред директора на ТД на НАП. Постановено е решение № ПО-50/12.03.2020г. на зам.директора на ТД на НАП, оправомощен със Заповед № ЗПУ-ОПР-25/01.11.2019г. на изпълнителния директор на НАП (л.65), с което е потвърдил оспореното постановление. Решението е връчено на 06.04.2020г. Жалбата срещу решението е с вх. № 94-В-155/07.05.2020 г., т.е в срок, с оглед разпоредбата на чл.3 т.1 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. и за преодоляване на последиците (загл. доп. - дв, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г.), поради което е допустима.

Разгледана по същество съдът намира жалбата за неоснователна.

Издаденото решение е валидно и допустимо, доколкото е постановено от компетентен орган – зам.директора на ТД на НАП-С., оправомощен да изпълнява правомощията на директор на ТД на НАП С. при отсъствие на титуляра, съгласно Заповед № ЗПУ-ОПР-25/01.11.2019г. на изпълнителния директор на НАП. Изложеното определя неоснователност на доводите в жалбата за нищожност на оспорения акт.

Постановлението се обжалва на основание нарушения на чл.195 ал.1-3 ДОПК, липса на мотиви в същото за налагането на ПОМ, свръхобезпеченост, нищожност.

Установява се от приложените писмени доказателства по преписката, че срещу

жалбоподателя е започнало ревизионно производство, възложено със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22221720000272-020-001/15.01.2020г. за установяване на отговорност на В. Г. Д. по реда на чл.19 от ДОПК за задълженията за данъци и за задължителни осигурителни вноски на [фирма] - дружество, в което В. Г. Д. е едноличен собственик на капитала и управител в периода 15.02.2012г. – 01.02.2017г.

В рамките на висящото ревизионно производство било направено искане от ръководителя на ревизията № Р-22221720000272-039-001/16.01.2020г., възложена за установяване на отговорност на жалбоподателя по чл.19 ДОПК за задължения на [фирма] по подадени ГДД по чл.92 ЗКПО, СД по ЗДДС и декларации по Наредба № Н-8/2005г. за периода 01.01.2014г. – 31.12.2016г., за налагане на предварителни обезпечителни мерка, като е установено, че дружеството има непогасени задължения в размер на 187 804 лв., произтичащи от задължения за корпоративен данък по подадени ГДД по чл.92 от ЗКПО, задължения по СД по ЗДДС, задължения по декларации образец 6 по посочената по горе наредба, както и че дружеството не разполага с активи, които да послужат за обезпечаване на задълженията, поради което дългът на дружеството е категоризиран като несъбираем. За обосноваване на искането е посочено и, че В. Д. е едноличен собственик на капитала и управител на дружеството в периода 15.02.2012г. – 01.02.2017г., поради което за него са налице обстоятелствата за отговорност по чл.19 ДОПК за задължения на дружеството за периода м.12.2014г. – м.12.2016г. Мотивирано е и че В. Д. притежава лек автомобил, недвижим имот в [населено място], собственик е на три търговски марки, а очакваният размер на задълженията, които ще бъдат установени с РА е в размер на 138 554,75 лв.

Ревизиращият екип преценил, че съществува опасност от предотвратяване на извършването на сделки и действия с имуществото на РЛ, вследствие на което събирането на задълженията ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни, за което се налагало предприемането на предварителни обезпечителни мерки.

Въз основа на искането на ръководителя на ревизията, с постановление изх.№ С200022-023-0000154/21.01.2020 г. публичен изпълнител наложил заповед върху върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление в размер на 138 554,75 лв., находящи се в [фирма]; [фирма]; [фирма], [фирма], по посочените вече по горе мотиви. Установява се от писмените доказателства, че с постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № 7239/22.01.2020г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С. е наложен заповед върху комбинирана марка „Mr P.“, комбинирана марка „K.K.“ и комбинирана марка „M. C. C.“, собственост на В. Д..

С изх.№ С200022-006-000045/14.05.2020г. е поискано продължаване на срока на действие на предварителни обезпечителни мерки, наложени с постановление изх.№ С200022-023-0000154/21.01.2020 г. Служебно известно е на съда, че с Определение № 5839//04.08.2020г. по ад.дело № 7267/2020г. по описа на АССГ срока на действие на наложените на В. Д. предварителни обезпечителни мерки с постановление изх.№ С200022-023-0000154/21.01.2020 г. е продължен до приключване на ревизионното производство с надлежен акт по чл.119 от ДОПК.

При така изложената фактическа обстановка съдът формира и правните си изводи:

Съгласно чл.121 ал.1 от ДОПК в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител

налагането на предварителни обезпечителни мерки, с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Всички посочени предпоставки на разпоредбата на чл.121 ал.1 от ДОПК са налице в конкретния случай. Нещо повече, в самото ПНПОМ обстоятелството, че публичният изпълнител счита, че без налагането на предварителните обезпечителни мерки, ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, е обусловено от няколко конкретни хипотези, които се съдържат и в мотивираното искане на органа по приходите - в хода на ревизията са установени данни за отговорност на В. Г. Д. по реда на чл.19 от ДОПК за задълженията на [фирма] в качеството му на управител и едноличен собственик на капитала за периода 15.02.2012г. – 01.02.2017г., задълженията са установени по основание и размер, доколкото същите произтичат от задължения за данъци и осигурителни вноски по декларации по ЗКПО, ЗДДС и Наредба № Н-8/2005г., подавани от задълженото лице – [фирма]. Обоснована е и преценката, че ще се затрудни събирането на предполагаемо публично задължение в размер на 138 554,75 лв. предвид липсата на активи, които могат да обезпечат бъдещото вземане – с оглед ипотеката върху притежавания от жалбоподателя недвижим имот и наличието на вече наложен запор по банковите сметки на жалбоподателя (съобразно информацията от търговските банки). Тези факти в съвкупност представляват достатъчна мотивация за налагането на обезпечителната мярка. Следователно разпоредбата на чл.121 ал.1 във вр. чл.195 от ДОПК е спазена. В случая жалбоподателят не доказва наличието на предпоставките на чл.197 ал.3 от ДОПК - жалбоподателят не представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, поради което и обезпечителната мярка се явява законосъобразно наложена. Съдът намира за неоснователни и доводите на жалбоподателя за свръхобезпеченост - налагането на запор върху банкови сметки и на запор върху три комбинирани марки не доказват прекомерност на обезпечението, съпоставено с размера на предполагаемите задължения.

С оглед горното съдът намира решение № ПО-50/12.03.2020г на зам.директора на ТД на НАП– С.,с което е потвърдено постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх.№ С200022-023-0000154/21.01.2020 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП-С. за законосъобразен административен акт, поради което и жалбата срещу него следва да се отхвърли като неоснователна.

С оглед изхода на спора и при направено искане за това, на ответника по спора следва да бъдат присъдени и направените по делото разноси в размер на 500 лв. за юрисконсултско възнаграждение. Доколкото това е минималният размер, съгласно чл.8 ал.3 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съдът намира възражението за прекомерност на разноските, направено от процесуалния представител на жалбоподателя, за неоснователно.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно от АПК, Административен съд – София – град, III отделение, 6б състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на В. Г. Д., ЕГН [ЕГН], срещу Решение № ПО-50/12.03.2020 г. на директора на ТД на НАП-гр.С., с което е отхвърлена жалбата му против

Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С200022-023-0000154/21.01.2020 г. на публичен изпълнител в дирекция „Събиране” при ТД на НАП-гр.С..

ОСЪЖДА В. Г. Д., ЕГН [ЕГН], да заплати на ТД на НАП, [населено място] сумата в размер на 500 лв., представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: